



DE CONGRESSEN TE LONDEN EN PARIJS.

De maanden Juli en Augustus zijn voor de internationale tandheekunde wel bij uitstek belangrijk geweest.

Werd van 20—25 Juli het 2de Internationaal Orthodontisch Congres te Londen gehouden, van 2—9 Augustus vergaderde het 8e Internationaal Tandheekundig Congres en daar tusschen-door was buitendien te Parijs de jaarlijksche bijeenkomst van de American Dental Society of Europe!

Een goed gedocumenteerd verslag te geven van deze bijeenkomsten zou alleen mogelijk wezen, indien een staf van tandartsen van te voren de rollen zou hebben verdeeld en dan zou nog de vraag zijn of deze niet geringe arbeid evenredig zou zijn aan het nut, dat de lezer ervan zou trekken en dit te meer omdat het grootste deel der lezers met werkelijke interesse, in de gelegenheid was een of meer dezer bijeenkomsten zelf bij te wonen en wij met vreugde constateeren, dat althans wat het Parijsche Congres betreft, zeer vele Nederlanders inderdaad van die gelegenheid hebben gebruik gemaakt.

Schrijver dezes zal zich hier bepalen tot een vluchtig overzicht over hetgeen hem deze weken getroffen heeft, wellicht dat een vergadering van de Vereeniging van Nederlandsche Tandartsen de gelegenheid geeft aan meerdere leden om bijzonderheden naar voren te brengen.

Allereerst dan het Congres te Londen, waarbij misschien sommigen zich hebben afgevraagd of een afzonderlijk Congres voor de Orthodontie nu wel noodig was, als veertien dagen later een Algemeen Congres gehouden wordt, waar toch ook de Orthodontie als Sectie vertegenwoordigd was.

Onder de huidige omstandigheden moet die vraag ongetwijfeld bevestigend beantwoord worden, vooral voor diegenen, die als algemeen practicus op een groot Congres ook nog andere vraagstukken dan de Orthodontische hunne aandacht willen schenken.

De meeste hollandsche collega's schijnen er anders over ge-



DR. GEORGE VILLAIN,
Voorzitter van het VIIIste Internationaal Tandheelkundig Congres.
Voorzitter van de Fédération Dentaire Internationale.

dacht te hebben, hun aantal te Londen tenminste was beschaamd klein; *van den Berg, Coebergh, Michaëlis* en *ondergeteekende* waren de eenigen die daar hun land vertegenwoordigden.

Een paar honderd leden, waarbij vooral Amerika en Engeland door groote delegaties, waaronder de meest bekende Orthodontisten, waren vertegenwoordigd, maakten echter van dit Congres een bijeenkomst, die den deelnemers zal bijblijven als eene waar op de prettigste wijze van gedachten werd gewisseld — waar vooral bij de demonstraties en in klein Comité veel besproken en veel geleerd werd.

Een factor, die dit alles zeer vergemakkelijkt was, dat slechts één taal, het Engelsch, vrijwel steeds gebezigd kon worden, hetgeen den gang van zaken uiteraard zeer ten goede kwam.

Het feit, dat van de meeste voordrachten een resumé aan de leden werd ter hand gesteld, was verder een belangrijk voordeel voor de waarde der discussies.

Zeker niet het minst leerrijk was de voortreffelijke tentoonstelling op Orthodontisch gebied, waarbij een eere saluut toekomt aan de Universiteit van Bonn voor de wijze waarop zij hier vertegenwoordigd was. Ook zij, die Bonn en den arbeid van *Korkhaus* van nabij kennen, stonden verbaasd over het enorme materiaal dat hier — zeer overzichtelijk — was bijeengebracht!

Wat op dit Congres vooral uitkwam was ten eerste het feit, dat men algemeen begint in te zien dat de ingewikkelde apparatuur der latere jaren vervangen dient te worden door meer eenvoudige hulpmiddelen en met name *Jackson* uit Philadelphia heeft op dit gebied zeer veel nieuws en goeds gebracht.

Ook bij een ander punt, dat eveneens in Parijs ter sprake kwam, de extractie als orthodontisch therapeuticum, bleek het conservatisme, door *Angle* op dit gebied gebracht, niet langer houdbaar en moest men erkennen dat in sommige gevallen extractie niet alleen verdedigbaar maar zelfs noodzakelijk was!

Het belangrijkste was echter, dat men — ook in Amerika — is gaan inzien, dat Orthodontie *niet* moet zijn een specialisme, waar de algemeen practiseerende tandarts af moet blijven, maar dat deze wel degelijk de aangewezen persoon is om in eerste instantie in te grijpen, waarbij verder algemeen erkend wordt, dat de tijd om dit te doen, *zoo vroeg mogelijk* gesteld moet worden!

Dit beteekent dus, prophylactische orthodontie door den tandarts en ook hier is eindelijk „the swinging of the pendulum” terdege merkbaar!

Ook het „sociale” gedeelte van het program was door de lei-

ding onder aanvoering van voorzitter *Badcock* voortreffelijk verzorgd.

De opening in het Savoy Hotel geschiedde door den Burge-meester van de City of Westminster, die in groot ornaat en met al het ceremonieel dat in Engeland daarbij gebruikelijk is, zich met humor van zijn taak kweet.

Om 1 uur 's middags hield de „European Orthodontological Society” een zitting in den vorm van een „business lunch”, waarbij de voorzitter in de eerste plaats den overleden, algemeen beminden secretaris, *Lockett* in treffende woorden herdacht.

Besloten werd het volgend jaar in Frankrijk bijeen te komen, vermoedelijk de Pinksterdagen te Parijs. Als nieuwe bestuursleden werden gekozen:

G. Villain (Parijs) voorzitter, *J. Quintéro* (Lyon) vice voorzitter, *Cale Matthews* (Birmingham) secretaris, *O. Henry* (Londen) penningmeester; *Paul Simon* (Berlijn), *F. Stuhl* (Parijs) *Ch. F. L. Nord* (den Haag) Board of Censors.

's Avonds werd in Savoy een receptie gehouden, waar onder meer een populaire lezing werd gehouden door *Prof. Elliot Smith*, *F. R. S.* over „Evolutionary Tendencies affecting both Teeth and Jaws”. Daarna was het terrein vrij voor den dans!

Dinsdag werd het Congres ontvangen door President and Council of the Royal College of Surgeons of England in het beroemde Collegegebouw Lincoln's Inn Fields.

Woensdagmiddag in luchttijd werd (hoe kon het anders?) een Golf Tournament georganiseerd, Donderdagavond het banquet in Savoy Hotel, waar ook de Mayor van Westminster en vele medische autoriteiten aanwezig waren.

De toast op de aanwezige nationaliteiten werd uitgebracht door den voorzitter van The Royal Society of Medicine en beantwoord door de vertegenwoordigers van 21 landen, die met prijzenswaardige korthed hun taak volbrachten!

Vrijdagmiddag bracht een „farewell luncheon” waar afscheid werd genomen, door velen met een „tot weerziens in Parijs!”

Het Parijsche Congres werd voorafgegaan door een zitting van den Conseil Exécutif van de Fédération Dentaire Internationale op Zaterdag 1 Augustus, waar het vijfjarige tijdvak van dit College werd afgesloten en alle bescheiden werden gereed gemaakt om na het Congres aan de opvolgers te kunnen worden overhandigd.

De nieuwe Statuten en Reglementen werden definitief goedgekeurd, teneinde door het Congres te worden bekrachtigd.

's Avonds bood de Fransche Delegatie den leden van het Conseil en hunne dames een diner aan, dat een eerste voorproef

werd van den culinaircn aanslag die vervolgens vrijwel iederen dag op ons zou worden gepleegd.

Zondagmorgen bood het Grand Palais een aanblik van wat ons te wachten zou staan, namelijk een boven verwachting (de tijden in aanmerking genomen) bezocht Congres.

Ondanks het feit, dat met het oog op den moeilijken financieelen toestand in Duitschland, slechts een klein aantal Duitse collega's aanwezig kon zijn, werd het geraamde aantal Congresbezoekers van \pm 2500, met meer dan 1500 overschreden, zoodat het totaal de 4000 te boven ging!

Wie zich even wil indenken wat dit voor een Organisatie Comité beteekent, wanneer men op den dag zelf voor dit feit gesteld wordt, zal ook begrijpen dat bij dezen geweldigen en niet te voorziene toevloed, de organisatie een oogenblik vast moest loopen en dat hals over kop de drukkerij dag en nacht door moest werken om een ieder te kunnen geven wat hem toekwam, onder meer een programma van \pm 200 bladzijden en een boekwerk van rapporten *van niet minder dan 1200 bladzijden!*

Hier wreekte zich geducht het feit, dat een groot aantal deelnemers niet de kleine moeite had genomen zich van te voren op te geven om zodoende al deze moeilijkheden te vermijden, en jammer is het, dat het Bestuur geen maatregelen heeft kunnen treffen om deze laatkomers te scheiden van degenen, die deze *égards* wél in acht hadden genomen, een punt dat een volgend maal zeker ernstig onder de oogen zal moeten worden gezien!

Holland kwam met 125 deelnemers kranig voor den dag, maar ook Zwitserland en Oostenrijk waren naar wij konden constateeren sterk vertegenwoordigd, terwijl ons momenteel de cijfers ontbreken om over andere landen een oordeel te kunnen hebben.

In ieder geval is voor de Franschen, die zich eenige jaren achtereen voor dit Congres hebben ingespannen met een energie, die onze lof en onze bewondering verdient, het feit, dat 43 nationaliteiten met meer dan 4000 leden werden ingeschreven een groot en welverdiend succes geworden!

De rest van den Zondag was bestemd voor een ontvangst te Versailles, waar niet alleen de grandes eaux functioneerden, maar ook een fête de nuit in het park den vreemdelingen een schouwspel moest bieden dat onvergetelijk had behooren te zijn.

Helaas heeft Pluvius er anders over gedacht. Was het oorspronkelijk een regenachtige Zondag, waar wij Hollanders maar al te wel mee vertrouwd zijn, op het moment dat de buffetten in de Orangerie werden geopend, barstte een wolkbreuk los, die de grond in een zoo geweldige modderpoel herschiep, dat

velen de Orangerie eenvoudig niet konden bereiken en een *Sauve qui peut* in de richting Parijs het gevolg was.

Ook zij, die gebleven zijn en 's avonds de feërie in het park nog hebben aanschouwd, hebben toch slechts een flauwe indruk gekregen van wat bij gunstige weersomstandigheden hen zou geboden zijn.

Maandagochtend was de plechtige openingszitting van het Congres, onder voorzitterschap van den Minister voor Volksgezondheid *M. Camille Blaisot*. *Dr. Florestan Aguilar*, voorzitter van de F. D. I. hield een rede, waarin hij, na de werkwijze van F. D. I. en Congres te hebben uiteengezet, den voorzitter van het Congres, *Dr. George Villain* als zoodanig installeerde.

Deze hield thans zijn openingsrede, die jammer genoeg door een fout in de geluidsversterking in de groote zaal zeer slecht verstaanbaar was, maar waarin deze uitmuntende en sympathieke redenaar vooral deed uitkomen van hoeveel belang deze internationale samenkomsten zijn, ook voor de internationale verhouding en hoezeer het hem verheugde onder de huidige omstandigheden toch nog zoovele van de Duitsche vrienden het welkom te kunnen toeroepen!

Vervolgens was het woord aan den Minister, die den Congressisten op Fransch grondgebied een hartelijk welkom toeriep en zijn bewondering uitsprak voor de organisatie van dit geweldige Congres en voor hetgeen hij reeds op de tentoonstelling had gezien.

De zitting werd besloten door de plechtige overreiking van den Millerprijs aan *Dr. Florestan Aguilar* door den Congressvoorzitter, die in een uitvoerige beschouwing van de tallooze verdiensten van den laureaat voor zijn beroep, zoowel nationaal als internationaal, uiteenzette hoezeer de professie over de geheele wereld zich verheugde, op dit oogenblik deze onderscheiding te kunnen verleenen.

Een geweldige ovatie vanuit de zaal, bewees, dat de spreker inderdaad de tolk der gezamenlijke nationaliteiten was geweest.

's Middags begon de arbeid in de 16 secties waarin het Congres was verdeeld en waarvan het niet mogelijk is ook maar bij benadering een overzicht te geven.

Vergeleken met Philadelphia was het ontegenzeggelijk veel meer internationaal, dit betekende echter tevens dat er voortdurend vier talen werden gebruikt, hetgeen voor den goeden gang der discussies niet altijd bevorderlijk was.

Het feit, dat in iedere Sectie rapporten waren ingediend over van te voren vastgestelde onderwerpen, was zonder twijfel een

nieuwigheid van groote waarde, die echter vooral tot uiting zal komen bij het doorlezen der rapporten en — na het verschijnen der Handelingen — van de discussies.

Schrijver dezes kan momenteel slechts berichten, dat in de Sectie „Pyorrhœa Alveolaris”, het rapport, uitgebracht door den voorzitter van de Commissie voor Terminologie van de F. D. I. over een internationale nomenclatuur, waarbij de term Pyorrhœa Alveolaris voor goed verdwijnt, om plaats te maken voor „Paradentose” na een niet onvermakelijke, opwindende discussie in meerdere talen, met algemeene stemmen werd aanvaard.

Dit is niet alleen een succes voor het initiatief van de desbetreffende Commissie uit de Ver. van Ned. Tandartsen, die dit onderwerp bij de F. D. I. aanhangig heeft gemaakt, maar bewijst tevens, dat wat voor twee jaren nog volmaakt onmogelijk werd geacht, door gezamenlijken arbeid en goeden wil, tot een gelukkig eindresultaat kon worden gebracht.

Voor diegenen, die wel eens vragen wat nu eigenlijk het praktisch resultaat is van de jaarlijksche bijeenkomsten der F. D. I. moge dit een voorbeeld en een antwoord zijn.

Eenerzijds is op deze wijze het internationaal begrijpen weer een stap gevorderd en zullen de werkers op dit gebied niet langer door naamsverwarringen gehandicapt behoeven te zijn, anderzijds — en dit is het meest verheugende — wordt hierdoor bewezen, dat het geregelde jaarlijksche samentreffen van de beste werkers in onze professie, ten slotte een onderlinge waardeering schept, welke tot een overeenstemming leidt, die zonder dit persoonlijk contact, volslagen onmogelijk zou zijn!

In de Sectie voor Orthodontie werd een resolutie aangenomen, om de F. D. I. te verzoeken een poging te doen om ook hier tot een internationale nomenclatuur te geraken. Laat ons hopen dat men binnen afzienbaren tijd ook uit deze chaos iets zal kunnen destilleeren dat internationaal bruikbaar zal zijn.

Naast deze Sectie-vergaderingen waren er talloze films op allerlei gebied, die — met name voor internationale Congressen — eigenlijk de methode bij uitnemendheid zijn, voor instructie van veelalige toehoorders en waaraan in de toekomst dan ook meer en meer aandacht zal kunnen worden besteed.

Last not least, waren er de demonstraties, die met de films, voor Congressen als deze, de pièce de résistance zijn.

Vooral Amerika was hier schitterend vertegenwoordigd door zijn beste scholen en zijn bekendste demonstratoren en wanneer men in dit opzicht aan het vergelijken gaat, dan ontkomt men niet aan de overtuiging, dat aan de overzijde van den Oceaan

nog altijd het beste en het meest origineele wordt gepresteerd.

Was de eene dag Amerika aan het woord, de volgende dag toonden de anderen wat zij konden.

Groote belangstelling en succes oogstte hier *van den Berg*, met zijn demonstratie van partieel prothese werk in een combinatie van goud en staal.

Niet alleen dat zijn gewijzigde Kennedy-methode de aandacht en de bewondering gaande maakte, doch ook het feit, dat het hem in samenwerking met *Adriaanse* en zijn collaboranten, gelukt was een methode te vinden om goud en staal langs electrischen weg op eenvoudige wijze te verbinden, maakte, dat vooral ook bij de Amerikanen voor deze nieuwe combinatie groote belangstelling ontstond.

Zonder twijfel opent deze vinding nieuwe perspectieven en kunnen wij verwachten binnen afzienbaren tijd de zeer dure materialen van thans, te kunnen vervangen door het goedkoopere staal, dat bovendien lichter en dunner is,, waarmede dan de moderne partieele prothese voor een veel grootere groep bereikbaar wordt.

Holland werd zodoende op deze afdeeling voortreffelijk vertegenwoordigd, hetgeen, gezien de volmaakte afwezigheid van ons eenige Onderwijsinstituut, ons nu en dan het antwoord op een vervelende vraag bespaarde.

Naast dit alles was er dan in de prachtige ruimten van het Grand-Palais de tentoonstelling, zoowel de wetenschappelijke als de industriele en van beide kan getuigd worden, dat men moeiten noch kosten heeft ontzien om er zooveel mogelijk van te maken, ja zóóveel zelfs, dat men er wellicht te véél van maakt heeft! Door de boomen zag men het bosch niet meer, er was zoovéél, dat een week, alleen aan dit deel besteed, vermoedelijk reeds te weinig zou zijn geweest om alles behoorlijk op te nemen.

Tallooze Universiteiten zonden enorme hoeveelheden, waarbij vooral Amerika, Duitschland, Oostenrijk en Japan de aandacht trokken, zonder hiermede echter anderen te kort te willen doen.

Op de Hygiene tentoonstelling was, dank zij de arbeid van *Bruske* en zijn medewerkers, ook Holland vertegenwoordigd onder het juiste motto, dat de kracht gezocht moet worden in de kwaliteit en niet in de kwantiteit.

Vatten wij over dit alles onze indrukken samen, dan kan allereerst geconstateerd worden, dat het heel gemakkelijk zou zijn, om kritiek te doen hooren, die voor weinig tegenspraak vatbaar zou zijn.

Wanneer men zich echter bedenkt dat sinds 1914, dit het eerste Congres van dezen aard is, dat in Europa wordt gehouden; dat dit geweldige werk geschieden moest door mannen, die eenerzijds op dit gebied geen ervaring meer konden hebben, anderzijds alles moesten doen tusschen de bedrijven door van een drukke werkkring, dan valt de neiging tot kritiek weg en blijft de dankbaarheid en de bewondering voor het ontzaglijk vele, dat in Parijs geboden is en dat zonder twijfel, ook naar het oordeel van vele anderen, meer en beter was, dan bij eenige vorige gelegenheid.

Met het oog op de toekomst zouden wij willen zeggen, het motto voor het volgende Congres zal moeten wezen: „In der Beschränkung zeigt sich der Meister”.

Deze Congressen (en dit geldt niet alleen voor de tandheelkunde) zijn langzamerhand overgeorganiseerd en schieten daardoor in sommige opzichten hun doel voorbij. Men zal, gewaand met de Parijsche ervaring, moeten reorganiseeren, opdat het nuttig effect van het bijeenzijn van zoovele kopstukken uit tallooze landen nóg grooter worde.

Intusschen kan men zeggen, dat ongetwijfeld de Congresbezoeker van zijn reis geen spijt gehad zal hebben. Hij heeft op velerlei gebied zijn kennis kunnen verrijken, heeft veel kunnen zien en hooren op elk gebied waarin hij belang stelt en heeft niet alleen de gelegenheid gehad kennis te maken of te hernieuwen met buitenlandsche beroepsgenooten, maar ook en vooral heeft hij zich kunnen inspireeren door het enthousiasme van zoo talloos velen, voor allerlei in zijn dagelijkschen arbeid.

Hij zal, menschelijkerwijs gesproken, zijn teruggekeerd als „a better and a wiser man!”

Op de slotzitting van het Congres werd besloten het negende Congres te Weenen te houden in 1936 en wie Weenen en de Weeners kent, weet, dat men geen gelukkiger keuze had kunnen doen. Zonder twijfel zullen alle landen, mitsgaders de F. D. I., alles doen om de gastheeren van 1936 te steunen en bij te staan.

In de zitting van den Nieuwen Conseil Exécutief van de F. D. I. was, naast de toelating van nieuwe leden, aan de orde, de verkiezing van het nieuwe Bestuur, dat voor de volgende vijf jaren in functie zal zijn.

De aftredende voorzitter *Aguilar* werd bij acclamatie tot eerevoorzitter benoemd, *Schaeffer Stuckert* op dezelfde wijze tot eere-vice-voorzitter.

Als bestuursleden werden, eveneens bij acclamatie, gekozen: *G. Villain*, (Parijs) voorzitter; *W. Logan*, (Chicago), *W. Guy*,

(Edinburgh), *M. Roy*, (Parijs), *W. Dieck*, (Berlijn), *A. L. J. C. van Hasselt*, (den Haag), vice-voorzitters; *Ch. F. L. Nord*, (den Haag), secretaris; *Konrad Cohn*, (Berlijn), *A. Joachim*, (Brussel), adjunct secretarissen; *A. Rowlett*, (Leicester), penningmeester.

Voor 1932 was een uitnodiging binnengekomen van Canada om te vergaderen te Toronto. Besloten werd om te onderzoeken of hiervoor voldoende deelneming zal zijn, de definitieve plaats en tijd van vergaderen werd aan het Bestuur overgelaten.

Ten slotte nog een enkel woord over de feestelijkheden.

Maandagavond was er een ontvangst op de Koloniale Tentoonstelling, waar in het Tentoonstellings-theater een voorstelling werd gegeven door dansers en danseuses uit alle Fransche koloniën.

Dinsdagmiddag werd het Congres ten Stadhuisse ontvangen, na afloop werd een boottocht op de Seine aangeboden. Om 10 uur was er een Studentenbal waar ook alle Congressisten toegang hadden.

Woensdagmiddag waren verschillende tochten in de omgeving van Parijs georganiseerd.

Donderdagavond werd door de Fédération Dentaire Française een gala-avond in de Opera aangeboden.

Vrijdagavond was het officieele banket in de Salle Wagram, waaraan meer dan duizend personen deelnamen. Dit diner stond onder leiding van onzen confrère *Robine*, voorzitter van de Club des Gourmets de Paris, de beroemde vereeniging van specialisten op culinair gebied, die niet meer dan honderd in aantal mogen zijn, en die in de ville lumière een zeer bijzondere plaats inneemt.

Ieder, die wel eens aan groote banketten heeft deelgenomen en vooral, die iets met de leiding heeft te maken gehad, weet welke vrijwel onoverkomelijke moeilijkheden aan een vlot verloop van dergelijke maaltijden verbonden zijn.

Zij echter, die op 7 Augustus j.l. in de Salle Wagram aanwezig waren, zullen de herinnering behouden aan een van de meest uitgezochte en best geserveerde maaltijden, die zij ooit hebben bijgewoond.

Na afloop werd er gedanst en zoo geanimeerd was daar de stemming, dat men vroeg in den morgen nog ministers en andere autoriteiten aanwezig vond, die niet aan naar huis gaan dachten.

Wanneer men verder weet, dat de geheele week door, de Fransche collega's in allerlei functies, aan déjeuners en diners, buitenlanders aan hunne tafels vereenigden, dan krijgt men een

klein begrip van de Fransche gastvrijheid, de Fransche hartelijkheid en het Fransche saamhorigheidsgevoel om van dit Congres, dat toch ook vooral hùn Congres was, iets zeer goeds te maken.

Dit deden niet alleen de heeren, ook hunne dames, in een Comité vereenigd, zorgden voor de echtgenooten der vergaderende mannen en als men het Damesprogram doorziet, waarvan natuurlijk de „Haute Couture” een essentieel deel uitmaakte, dan werd ook voor hen terdege gezorgd.

Wie verder, naast tandheekkundige belangstelling, ook nog een open oog heeft voor het wereldgebeuren in deze aan zonderlinge situaties zoo rijken tijd, kon aan politieke gesprekken met vrienden van allerlei landaard zijn hart ophalen en zal dan zonder twijfel naar huis zijn teruggekeerd in de overtuiging dat *George Villain* gelijk had, toen hij in zijn openingsrede als een der belangrijkste voordeelen der groote internationale bijeenkomsten noemde, een betere onderlinge waardeering, een beter onderling begrijpen en in laatste instantie een nauwe internationale vriendschapsband!

Ch. F. L. NORD.